

[Riishøj]

ikke praktiseres, vil sagen naturligvis kunne rejses over for Danmark ved EF-Domstolen eller på anden vis.

Så vi ser frem til, at vi først på efteråret i de samtaler og de konferencer, som ministeren nævner, prøver at få dette løst fornuftigt og måske også i en dialog med kommunerne får inddraget nogle områder til helårsbeboelse, som er egnet til det, og så i øvrigt får en tydeliggørelse af loven, så den overholdes til gavn først og fremmest for vores miljø og vores sommerhusområder, for efter min egen opfattelse er det vigtigt, at vi bevarer sommerhusbegrebet og ikke kun har helårsbeboelser i Danmark.

Ole Donner (FP):

Når Fremskridtspartiet har fremsat dette lovforslag, er det, fordi vi føler, at der skal være nogle retningslinjer, der er til at køre efter. I dag er det sådan, at hvis nogen retter henvendelse til miljøministeren, henvises der til justitsministeren eller til indenrigsministeren, som igen henviser til miljøministeren, og så er ringen sluttet. Det er jo rigtigt, som hr. Riishøj sagde, at det er et område, hvor der er meget stor »kriminalitet« forstået på den måde, at fra 1. oktober og frem til 1. april er flere hundredtusinde mennesker nervøse for, at en stævningsmand skal rulle op foran sommerhuset med en stævning om, at man skal møde i retten, fordi man har beboet sit sommerhus ulovligt.

Vi føler, at det er helt urimeligt, at folk skal udsættes for den slags ting, og i de regler, der blev udsendt her i foråret, var der rent faktisk ikke sket nogen stramning; det var alene en opsummering af, hvilke muligheder kommunerne i dag har for at ophæve den ulovlige beboelse.

Det har efterfølgende også i samråd med nogle af ministrene vist sig, at de også erkender de problemer, der ligger i det, og jeg vil da gerne komme med et eksempel fra min egen kommune, som er Frederiksværk:

Vi har godt 6.000 sommerhuse, og før jeg i 1990 tiltrådte som formand for teknisk udvalg, havde man den praksis, at vi 15. oktober fik en lang liste fra Folkeregistret over de 1.200-1.300 ulovlige beboelser, der var i sommerhusområdet.

Så tilskrev vi disse mennesker, at de skulle flytte inden den 1. november eller 15. novem-

ber, alt efter hvor hurtigt vi nu kunne klare det. Så kom 90 pct. af dem tilbage med en skrivelse, hvor der søgtes dispensation, og så begyndte vi at gå i gang med udvalgsbehandlingen. Så var vi henne i december måned, hvor vi så sagde, at nu skulle de ud, ellers blev de meldt til politiet.

Så melder man dem til politiet hen under jul, og så begynder politiet at skrive rapporter i januar og begynder at afhøre folk i februar. Så kommer der altså flere hundrede retssager til en lille retskreds som Frederikssund, og det kan ikke lade sig gøre. De første kommer i retten i marts måned, og så siger dommeren, at det ikke kan nås, for fra den 1. april må de lovligt bebo sommerhuset igen.

Det er jo en helt urimelig måde at slæbe folk igennem maskineriet på, og det er jo også ressourcemisbrug, at man kører sådan noget i kommunerne.

Hvis man endelig kunne nå at få sådan en sag igennem, ville det være meget svært, om ikke umuligt, at løfte bevisbyrden for, at disse mennesker havde gjort noget ulovligt, for det er ikke nok med, at de har brugt for meget strøm, da man har lov til at have varme i sit hus om vinteren. Man har lov til at lade lamperne tænde på forskellige tidspunkter for at undgå indbrud. Det er ikke nok, at man har haft en postadresse. Det er heller ikke nok, at man har fyldt skraldeposerne op, for det kan man gøre på en weekend.

Derfor mener vi virkelig, at der er et behov for at få dette spørgsmål løst, og derfor håber vi, at man under udvalgsbehandlingen kan komme langt i retning af at få lovliggjort disse ting.

Jeg finder i hvert fald, at det, der foregår i øjeblikket, er helt urimeligt. Jeg kan så sige, at løsningen i Frederiksværk, da jeg kom til som formand for teknisk udvalg, blev, at jeg som det første afskaffede den liste, så vi i hvert fald ikke har problemerne på nært hold, og hvis folk melder sig til imellem 1. april og 1. oktober, får de en skrivelse om, at de skal være ude til den 1. oktober, og så sker der i øvrigt ikke mere.

Der sker i øvrigt heller ikke noget med andre sommerhusejere rundt omkring, for systemet er så trægt, at det ikke kan nås, men hvorfor skal de hundredtusinde mennesker gå hele vinteren og være nervøse for, at der kommer en